

ఆదివారం కథ

గొప్పనం

కెమెరా విజయకుమార్

“ఎరా శ్రీనూ! ఎక్కడికో వెళతానన్నావని చెప్పింది మీ అమ్మ” మొక్కలకు నీళ్ళు పెడుతున్న వసంతరావు భార్య, గేటు తీసుకొని లోపలికి వస్తున్న శ్రీను నడిగింది.

“అసలీ ఆదివారం గార్డెన్ పార్టీకెళ్ళాల్సిందండి, కాని మా క్లాస్ లీడరు కేన్సిల్ చేశాడు” ఆశాభంగం అంతా శ్రీను ముఖంలోనే కదలాడింది.

“ఎందుకూ...?” ఎంక్వరీగా అడిగింది.

“మా క్లాసులో నచ్చడోళ్ళ కుర్రాళ్ళు చదువుతున్నారు. ఆళ్ళు కూడా డబ్బులిచ్చి గార్డెన్ పార్టీకి వస్తామన్నారు. ఆళ్ళను రావద్దని చెబితే యింటం లేదట, అందుకని మొత్తం పార్టీనే కేన్సిల్ చేశాడు మా లీడరు” అని చెప్పాడు ముప్పిసాలిటి బళ్ళే తొమ్మిదో తరగతి చదువుతున్న శ్రీను.

శ్రీను వసంతరావు ఇంట్లో పనిచేసే అక్షయ్య కొడుకు. వసంతరావు భార్య కొత్తగా కొత్త వూలకుండీలలో మట్టిని వేసి కొత్త మొక్కలు వేయడానికి సహాయవడతాడని ఆదివారం శ్రీనును తీసుకురమ్మని చెప్పింది.

వరండాలో కూర్చుని పేసరు చూస్తున్న వసంతరావు శ్రీను మాటలు విని షాక్ తిన్నాడు. ఎదురుగా వున్న వూలకుండీల మీద బొమ్మలు తలలాడిస్తున్న పాము పడగల్లా కనిపించాయతనికి.

కారణమేమిటో నరిగ్గా తెలియదు కానీ, కార్మిక మానం- వనభోజనాలు వసంతరావుకొక ‘అబ్సెన్స్’. ప్రతిఏడాది ఏదోకరీతిని మనస్సు చికాకు పరుస్తూనే ఉంటుంది.

వసంతరావు ఆఫీసు స్టాఫ్ వనభోజనాలు పెట్టు

కుని అతనిని రమ్మన్నారు. రాలేదని “ఏ వనికీ కలసిరాదు, ఒంటిపిల్లి రాకాసి” అని వెనక తిట్టని వారు లేరు. సోమవారం ఆఫీసుకెళ్ళగానే అందరూ వరుసగా వసంతరావు దగ్గరకొచ్చి బాధలు చెప్పకొనేవారు.

వసంతరావుతో ఏ విషయం చెప్పినా స్వీస్ బ్యాంకులో వేసినట్టి. ఎవరి ఎకౌంటులో ఎంతుందో వేసినవార్లకు తప్ప బయటివార్లకు తెలియదు.

ఉదయం ఆఫీసుకెళ్ళగానే ఆఫీసరు పిలిచి, “సూర్యనారాయణ క్యాన్సెన్సియల్ ఫైలు తీసుకురండి” అన్నాడు. అదివిన్న వసంతరావుకి దేనికీ నాందియో అర్థం కాలేదు.

“టెండరు ఫైలు చేయడం మీద వచ్చిన ఆరో వణలపై సూర్యనారాయణ ఇచ్చిన సంజాయిషీ నరిగ్గా లేదని చార్జి మెమో ఒకటి తయారు చేయండి.” ఈ విషయం చెప్పేదన్నడు ఆఫీసరు మృత్యుంజయ శాస్త్రి ముఖం చాలా సీరియస్ గా ఉంది. “అరగంటలో చార్జి మెమో ఇష్యూ కావాలి.”

“చూడు గురూ ఎంత అన్యాయంగా మెమో ఇచ్చేడో!” వసంతరావుని బలవంతంగా కేంట్ మకు

తీసుకెళ్ళి తన గోడు వినిపించడం మొదలుపెట్టాడు సూర్యనారాయణ.

“ఆఫీసరు గారితో గొడవేమైనా పడ్డావా?” వర్సం దేశీల దగ్గర ఇద్దరి మధ్య వేదాల్లిప్రాయాలున్న విషయం తీలిన వసంతరావు అడిగాడు.

అదికాదు గురూ. పోయినసారి వనభోజనాలకు ఒక్కొక్కరికి వంద రూపాయలు వమాలు చేశాడు. ఆ చంచా గోపాలకృష్ణ శాస్త్రిగాడు. అంతెందుకౌతుందని ఈసారి ఈ లంచటాన్ని నేను వెత్తికెత్తుకున్నా. ఒక్కొక్కరికి దెబ్బ రూపాయలు మిగిలాయి. కానీ నాకు మాత్రం ఈ మెమో చేతికొచ్చింది.”

“అన్నిరకాల మనుష్యుల మధ్య ఐక్యత పెంచడానికి వనభోజనాలు నిర్వహిస్తారని చెప్పేవాడివి కదా?” తన స్వభావానికి విరుద్ధంగానే చురకవేశాడు వసంతరావు.

“నిన్నటి వరకూ నేను అలానే అనుకొన్నాను గురూ. అదే నాకొంప ముంచింది. మన ఎల్ డి సి నత్యం లేదూ... వాడే ఎస్.సి కేండ్ ట్టు. వర్డించడానికి సరదాపడితే ఎంతైనా గుమస్తా కదా. అని ప్రోత్సహించాను. బాసు అక్కడ బాగానే ఉన్నాడు. కాని తెల్లారకుండా నాకీ తద్దినం పెట్టాడు. ఏం చేయాలో తోచడం లేదు.” లంచాల దగ్గర తప్పించి మిగిలిన అన్నిచోట్ల అభ్యుదయంగా ఉండే సూర్యనారాయణ అన్నాడు.

“వంటివరితో చేయించావు?” ఉదయం మంచి చెవిన పడిన ఫీడింగుతో ప్రశ్నించాడు వసంతరావు.

“గతంలో హోటల్లో పనిచేసి ప్రస్తుతం పెళ్ళిళ్ళకు వంటలు చేస్తున్న కుక్. మంచి పేరున్న వంటగాడే. ఎందుకొచ్చింది అనుమానం? గురుడేమన్నా అన్నాడా??”

“నీవు వంట చేయించింది వంట బ్రాహ్మణుడి తోనేనా?”

"కుక్క కులంతో పనేమిటి? అయినా అతను చాలా మంచి కుక్క.... ఇవ్వడు గుర్తుకు వచ్చింది. అతడు నాన్ వెజ్ కూడా చేస్తాడు... కొంప మునిగింది గురూ."

"సంకర కూడు తిన్న తరువాత ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోవాలి. దానికి ఖర్చుంటుంది. మీరూ మీరూ చూసుకోండి." వసంతరావు ఎవరి దగ్గర డబ్బులు తీసుకోడు. అలా అని ఎవరి పర్సంటేజీలకు అడ్డు పడడు.

ఈ విషయాలు చూస్తుంటే వనబోజనాలు వ్యాపారం, అమానుషం అని చూపించి, నాటి బారి పడకుండా ఆదిలోనే అడ్డుపడిన స్టాలిన్ చౌదరి, నందిపు రామారావులు జ్ఞాపకం వచ్చేరు.

* * * *

వసంతరావు కాలేజీ వదిలే రోజుల్లో అతను హాస్టల్ లో ఉండి చదువుకొనేవాడు. హాస్టల్ లో రోజూ కాకపోయినా వారానికొక్కసారైనా చదువ్లేద పారాయణం జరుగుతుండేది. వేద పారాయణంలో వసంతరావు అగ్రగామి.

అక్షయం

దాంతో రేణుకకు వళ్లు మండిందట. ఏం మనిషిందీ ఆయన! అయినా ఓ ఆర్టిస్ట్ తీసేది కమర్షియల్ చిత్రం. ఎందుకీ వివక్ష? మాకేవన్నా 'ఫే' తక్కువా అందిట. ఆ చిత్రంలో చెయ్యనని స్టేట్ మెంట్ ఇచ్చేసింది. కమర్షియల్ కమర్షియల్ చిత్రం చూపించింది రేణుకా సహా. కమర్షియల్ నిర్మించబోయే ఓ చిత్రంలో ఆమెకు ఆఫర్ ఇచ్చాడు. అయితే రెమ్మవరే షన్ చాలా తక్కువ ఇస్తావన్నాడట.

-రఘు

నంతరానికి ఆశయాలన్నా, ఆశయాలతో వదిలే సంఘాలన్నా చాలా ఫాసివేషన్. అభ్యుదయ సంఘాలలో పనిచేయడానికి తీరిక లేకపోవడం వల్ల అందులోకి వెళ్ళలేకపోయాడు కానీ ఎవరైనా వాటిని విమర్శించితే మటుకు చీల్చి చెండాడేవాడు.

భౌతికవాద వువాడుల మీద వదిలే ఒక జాతీయ విద్యార్థి సంఘం కాలేజీ విద్యార్థుల సంఘభావంలో భాగంగా వనభోజనాలు నిర్వహించారు. ఈ వనభోజనాలు ప్రముఖ విద్యార్థి నాయకుడు స్టాలిన్ చౌదరి నాయకత్వంలో ఘనంగా జరిగాయి.

అభ్యుదయాన్ని చూపెట్టడానికనుకొంటాను ఒక ఉసిరి చెట్టును ముక్కముక్కలుగా సరికి తోటలో ఉన్న అన్ని చెట్లకు అంటుకట్టవట్టు కట్టారు. ఆ తోటలో ఉన్న రెండు పెద్దచెట్ల క్రింద బరకాలు వేసి పేకాట ఆడడానికి రమ్మని అందర్నీ ఆహ్వానించారు.

"వనంతరావు పేకాయలు వసూలు చేయడం ఏవే చూడాలి. మన ఒక్కొక్కళ్ళ దగ్గర చాలా తక్కువ వసూలు చేశాం. మిగిలిన ఖర్చుకు పేకాయలు మీదే రావాలి" అని వనంతరావును ప్రక్కకు పిలిచి గురుతరమైన బాధ్యత పెట్టాడు స్టాలిన్ చౌదరి (పేకాట ఆడేవాళ్ళ దగ్గర ఆటకు ఇంత అని పేకాట క్లబ్బుల్లో వసూలు చేసే డబ్బులను పేకాయలంటారు).

ఇక పేకాటల గురించి పేకాయల మీద వదిలే వనభోజనాల గురించి వనంతరావుకి తెలుసు. అని న్యూస్ పేపర్ లో వదుస్తాయి. "అయితే వాటికి ఈ విద్యార్థి సంఘం వదిలే వనభోజనాలకు తేడా ఏమిటి?" 'బ్రాహ్మణు-మేక' కథలో బ్రాహ్మణుడికి మూడవ దొంగ దగ్గర వచ్చిన లాంటి అనుమానం వనంతరావుకి కలిగింది.

వనంతరావు కాలేజీ చదువుకి గవర్నమెంటు ఉద్యోగానికి మధ్య ఓ అయిదు సంవత్సరాల ఖాళీ ఉంది. ఆ టైములో ప్రముఖ న్యూస్ పేపర్ వేత్త పంపిణీ రామారావు దగ్గర గుమస్తా-కంచా ఉద్యోగం చేశాడు. ఆ కాలంలోనే వనభోజనాల వాణిం రెండోవైపు ఎక్కువగా చూడడం జరిగింది.

సాధారణంగా ప్రజల వనభోజనాల ఉద్యమం ఉదయం మొదలై సాయంత్రానికి అయిపోతుంది.

కానీ న్యూస్ పేపర్ లో యజమానులు నిర్వహించే వనభోజనాలు కాదు వనవిలాసాలు శనివారం రాత్రి మొదలౌతాయి. ఆ వనవిలాసాలలో వనపాఠ స్త్రీలకు ప్రవేశ అర్హత ఉండదు. ఆ రాత్రికి అని ఆరుబయట ఖరీదైన పేకాట క్లబ్బులా నిలసిల్లుతాయి. మధ్యం నీరులా ప్రవహిస్తుంది.

ఆ రోజుల్లో మేజానాణీలు నిషేధించలేదు. వనభోజనాలు నిర్వహించే వారి స్థాయిని బట్టి అందులో పాల్గొనే వేళ్ళ బృందాలు ఉండేవి. కార్తీనమానం మొదలౌతుందంటేనే పెద్దావురం చుట్టుప్రక్కల కంపెనీల ఓనర్లు బుకింగుల గురించి రాజమండ్రి లాడ్జిలలో మకాం వేసేవారు (కోస్తా జిల్లాలలో వేళ్ళాగ్రహారాలను కంపెనీలు అంటారు).

రాజమండ్రిలోని మేరీ కంపెనీ, బీబీ కంపెనీ, దవళేశ్వరంలో వంతులు కంపెనీలకు బోలెడంత డిమాండు.

ఇలాంటి వనభోజనాలు ఊరికి దూరంగా ప్రైవేటు గార్డెన్ లో నిర్వహించేవారు. మొరలమ్మేది శనివారం రాత్రి అయినా అన్నిరకాల మాంసాహారం తయారు చేయించేవారు. పేకాటలు ఆడుకోవటానికి చెట్టుకి వాలుగైదు ట్యూబ్ లైట్లు, చెట్ల క్రింద బరకాలు, పరువులు ఒకటిమిటి అన్నిరకాల హంగులు ఉండేవి.

వనంతరావు బాస్ బంగారు వర్తకుల సంఘానికి, ఐరన్ అండ్ హార్డ్ వేర్ సంఘాలకి అధ్యక్షుడు. ఇంకా చాలా చిన్న సంఘాలకు గౌరవాధ్యక్షుడు. ముఖ్యంగా పోలీసు అధికారులకు ఆవుడు. అతని ఆధ్వర్యంలో ఊరికి వనభోజనాలకి రావడానికి చాలామంది పోటీపడతారు. ఇండ్రలోకాన్ని మరపించే ఆ వనవిలాసాలకి రావడానికి అర్హత మాత్రం కొంతమందికే దక్కతుంది. ఆ మొత్తం నిర్వహణలో స్టోర్ కీపర్ పాత్ర వనంతరావుది.

తోటలో మోటారు బావి దగ్గర చెట్లక్రింద పెద్ద రేకుల పెద్ద అది వర్షవెంట్ కట్టడం. దానిప్రక్కన వంటలు చేయడానికి, పనివాళ్ళు ఉండడానికి తాత్కాలికంగా ఒక పాక వేసేవాళ్ళు. రేకుల పెద్ద అందులో ఉన్న ఒక గది వనంతరావు ఆధీనంలో ఉండేది.

మేజానాణీకి వచ్చిన మహిళలు వారికి సంబం

ధించిన మోటీవేసులు, ఇతర అలంకరణ సామగ్రి ఆ పెద్దాలోనే పెట్టేవాళ్ళు. వాళ్ళ సామానుల వరకు చూడడానికి పెద్ద ఇబ్బంది పడేవాడు కాదు వనంతరావు. ఆ మహిళలతోపాటు వచ్చిన చిన్న పిల్లలను ఆ పెద్దాలోనే వదుకోవెట్టి వెళ్ళేవాళ్ళు. ఒక్కనక్క దోమలు, రెండవ ప్రక్క సంపన్న వాగ రీకులు చేసే అటవిక విద్యార్థులు, అరువులు ఆ పిల్లలను కంటినిండా నిద్రపోనిచ్చేవి కావు. ఆ చిన్నారలు నిద్రలోంచి ఉలిక్కిపడి లేచి వేసే ప్రశ్నలు వనంతరావు గుండెను మెలిపెడుతుండేవి.

"ఏమండోయ్ వనంతరావుగారూ మా పిల్లలను జాగ్రత్తగా చూడండి. ఊరికి వద్దలే మీకు కావలసిందిస్తాను" అని కన్నుగీటి వెళ్ళిపోయే వనజ లాంటి వాధి మాటలు ఇంకా బాధ పెట్టివి. తన బిడ్డ భద్రత గురించి శరీరాన్ని ఫణంగా పెట్టడం వాళ్ళకు ఎలాగూ అలవాటైపోయింది. కానీ ఆ మాటలు భరించడానికి మాత్రం వనంతరావుకి చేదు మింగివంత నికారంగా ఉండేవి. ఆ పెద్దా కలత నిద్రలు పోతున్న పిల్లలను చూస్తుంటే బ్రాయిలర్ కోడిపిల్లలే కళ్ళముందు కదలాడేవి.

రాత్రి లేదు, పగలు లేదు వనంతరావు కూర్చున్న దగ్గర మంచి చూస్తే, చెట్లక్రింద కూర్చుని ఎంతో దీక్షతో ఒకచేత్తో పేకాడుతూ రెండవ చేత్తో గ్లాసులో మందును చిద్దిలాసంగా సీప్ చేస్తున్న మగమహారాజులు. వారిమధ్య ఖరీదైన చీరలలో చెదిరిపోయిన మేకవస్త్రాలతో కావలసిన వారికి సిగరెట్లు వెలిగించి ఇవ్వడం, అయిపోయిన మందుగ్లాసులను నింపి తీసుకెళ్ళే స్త్రీలు. మగవాళ్ళు వేసే అసభ్యకర షోకులను, వెకిలి చేష్టలను భరిస్తూ వచ్చును వంటించడం శాపగ్రస్తమైన జీవితం ఆ స్త్రీలకే చెల్లింది.

లాంగ్ షాటులో చూస్తే అదంతా ఇండ్రలోకం లాగానే ఉంటుంది. ఫిష్ ఐలెన్సు వేసి చూస్తేనే పేదవాళ్ళు, సేవకులు, తండ్రైవడో తెలియదు. తెలిసిన తల్లి పాట్లకూటి గురించి దూరంగా చిందులేస్తుంటే, ఎవ్వడు వస్తుందా అని ఎదురు చూసే పిల్లలు కనిపిస్తారు. ఇండ్రలోకంలో అయితే ఈ బాధలన్నీ మంత్రాలతో మాయం చేస్తారేమో అనుకునే వాడు వనంతరావు. చిన్న వయసులోనే ఈ వివరీతమైన కంట్రాస్టు చూసి వనంతరావు సిద్ధార్థుడవ్వలేదు. కానీ వనభోజనాలు మంచివని చెప్పేవారిని చూసి జాలిగా వచ్చేస్తాయికి చేరుకున్నాడు.

వీటివన్నీటిని మించి వనభోజనాల పట్ల వనంతరావు మనసులో అంతర్లీనంగా గూఢమైన వ్యతిరేకత ఉండేది. అదెందుకో అతనికి స్పష్టంగా తెలిసేది కాదు. ఈ విషయం గురించి ఒక మారుమూల పల్లెటూర్ జ్ఞానోదయం అవుతుందని అతనివద్దా అనుకోలేదు.

* * * *

వనంతరావు మేవత్త వెమకటి రోజుల్లోనే సెకం డరీ గ్రేడు ట్రయినింగు పాసై పాపకరావుపేట దగ్గర నక్కవల్లి మండల పరిషత్తులో టీచరుగా

10-1-97, ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ

వనిచేస్తోంది. వాళ్ళాయన కూడా టీచర్. చాలా సంవత్సరాల తరువాత ఆమె దగ్గర నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది.

చిరంజీవి వసంతరావును ప్రభువు కృపతో దీనించి వ్రాయునది,

ఇక్కడ ప్రభువు దయవల్ల అందరూ క్షేమమే. మీరు కూడా ఆ దయామయుని కృప వల్ల క్షేమ మని తలుస్తాను. ప్రభువు చిత్తానుసారం ఇక్కడ మూడు రోజులు స్వస్థత కూటాలు నిర్వహించాలని తలపెట్టాము. మీ మామయ్య ఆరోగ్యం బాగా లేనందున ఎక్కడి పనులు అక్కడే ఆగి పోయినాయి. ఇక్కడి పనుల్లో సహాయము చేసే ప్రభువు కృప పొందు నిమిత్తం వచ్చే సోమవారం నుంచి నాలుగు రోజులు ఆఫీసుకు సెలవు పెట్టి రావలసింది. మీ కుటుంబ క్షేమం గురించి రోజూ ప్రార్థనలో ప్రభువును వేడుకొనుచున్నాను.

ఇట్లు
మీ మేనత్త, ప్రభువు సేవకురాలు
అనంత వరలక్ష్మి

వసంతరావు గవర్నమెంటు ఉద్యోగంలోకి వచ్చాక చాలా రకాల ద్యూటీలు చేశాడుగానీ ఇలాంటి ద్యూటీ చేయలేదు. వెంటేగా ఉంటుందని అరట్ల కోట బయలుదేరాడు.

వసంతరావు మేనత్త సర్టిఫికేట్లో పేరును మార్చు కోవడం కష్టమని పేరు మార్చుకోలేదని చెబుతుంది. కాని మతం మార్చుకుంది. మతం మార్చు కున్న దగ్గర నుంచి హిందూ దేవుళ్ళు అన్యలు, సైతాను అంక కలిగినవాళ్ళు అయిపోయారు. ఆమె హిందూ మతాన్ని వదిలేసిందిగాని హిందూ కులాన్ని వదలేదు.

కేరళ మినహా దక్షిణాది రాష్ట్రాలలో క్రైస్తవులంటే అంటరాని వారనే ఆమోదయోగ్యమైన ముద్ర ఉంది. పట్టణాలలో అయితే క్రైస్తవులు శ్రేణవస్తు దలితులేమోకాని పల్లెటూళ్ళో వూర్తిగా అంటరానివారే. అందుకని వసంతరావు మేనత్త మాటికి మాటయాలై శాతం క్రైస్తవరాలైనా అంటరాని తనాన్ని తప్పించుకుంటావని తన కులాన్ని మాత్రం చెప్పకుంటుంది. ఆమె మాట్లాడే ప్రతి మొదటి వాక్యంలోనూ తాను కావు కులానికి చెంది వదానినని, ప్రభువునందు విశ్వాసముంచడం వల్ల క్రైస్తవ మతం వుచ్చుకున్నానని చెప్పకుండా ఉండదు.

"సువార్త ప్రచారం చేయడానికి కార్మిక మానం చాలామందిదని తన ముప్పై ఏళ్ళ సర్వీసులో తెలు నుకున్నాను" అని వరలక్ష్మి, వసంతరావుతో చాలా గొప్పగా చెప్పింది.

"అన్నడు కార్మిక మానం అనడం మాని, క్రైస్తవ మానం అని పేరు మారిస్తే పోలా?"

"ఎన్నడూ నీకు వేలాకోకమే. వరితుద్దుడైన ప్రభువు విషయంలో అలా వేలాకోకం చేయకూడదు" అని చాలా కోపంగా చెప్పి, వసంతరావు తనను క్షమించమని వెంటనే చిన్న ప్రార్థన చేసింది.

పందిరి వేయడానికి, చిన్న చిన్న పనులు చేయడా

నికి కూడా చాలామంది జపం ఉన్నారు. అందరూ వ్యవసాయ కూలీల్లాగే కనపడుతున్నారు. శీదరికం, వెమకబాటుతనం వారి వేష భాషల్లో వ్యక్తమౌతూనే ఉంది.

"ఈ పనులు చేయడానికి నలుగురు సరిపోతారు కదా? ఇంతమంది ఎందుకీక్కడ మిగిలిన వాళ్ళు వెళ్లి వాళ్ళ పనులు చూసుకోవచ్చు కదా?" మేనత్త కుడిభుజమైన యాకోబును అడిగాడు వసంతరావు.

"కార్మిక మానం గదండి ఓలుకు పనులుంటాయి? కూలి పనులుంటే ఓరన్న ఇక్కడుంటారేటి లగిత్తుకుపోరా" అన్నాడు తెల్లమీసాల యాకోబు.

"కార్మిక మానంలో కూలి పనులు లేకపోవడమే మిటి? అన్నడం చేస్తారు మీరంతా?"

"ఏటి నీకు తెలీకే అడుగుతున్నావా? ఊడు పులు, కలుపులు అయిపోవాయి, మరి కోతల వరకు పనులేటుంటాయి? మామేటి చేత్తామా? వత్తులుంటమే. ఓరన్నా ఈ కాలంలో బస్తా ధాన్యం ఇస్తే పంటలకి రెండు బస్తాల ధాన్యం కొలవాల ఆళ్ళకి. అలగినా ఇచ్చేవాళ్ళు లేక చాలామంది వలసెల్లి పోవారు" వసంతరావుకి భయంకరంగా అనించిన విషయాలను చాలా మామూలుగా చెప్పేడు యాకోబు.

వసంతరావు మేనత్త చాలా తెలివైంది. ప్రతి సంవత్సరం నాలుగు బస్తాల బియ్యం కొనేది. కార్మిక మానంలో ప్రతివారం కూటం పెట్టింది. కూటానికి వచ్చిన వాళ్ళకు పేరు బియ్యం ఇచ్చి దానకర్ణుడి

లెవెల్లో పేరు సంపాదించింది. కరువులో ఆడు కుంటుందన్న గొప్పదనం దక్కింది. అంతేకాక సువార్త ప్రచారకురాలుగా పేరు దేశ పాలిమేరలు దాటింది. అందులో భాగంగానే ఈ భక్తికూటాల నిర్వహణ. విదేశాల నుంచి వచ్చిన మిషనరీ లు మూడురోజులు ఇక్కడే ఉన్నారు.

వసంతరావు అక్కడున్న నాలుగు రోజుల్లో చాలా విషయాలు అర్థమయ్యాయి. మేనత్త అవ కాశవాదం, స్వార్థపూరిత చింతన చాలా దగ్గర నుంచి చూశాడు. అయినా ఇందులో ఎదుటి వారిని బాధపెట్టే విషయాలు లేవు గాబట్టి ఆమెను క్షమించగలిగాడు వసంతరావు.

చదివిన ఒక వుస్తకాన్ని చాలాకాలంతరువాత చదివితే అన్నడు అర్థమయ్యే లోతులు వేరుగా ఉంటాయి. కార్మిక మానంలో కూలీలు వదే పాట్ల గురించి యాకోబు చెప్పిన విషయాలు ఇంతకుముందైతే ఏ ఏ అయ్యోపాపం అనేవాడు వసంతరావు. కాని ఈ విషయాన్నే వనభోజనాలతో జోడించి ఆలోచిస్తే చాలా పాశవికంగా కనపడుతున్నాయి.

పిల్లవాడు ఐస్క్రూట్ కొనుక్కొని తినేడన్నడు పొందే అనందం కంటే ఐస్క్రూట్ కొనుక్కోలేని వాడిముందు తింటే ఎక్కువ అనందపడతాడు. మారుమూల గ్రామమైన అరట్లకోటలోవసంతరావుని చాలా సంవత్సరాలుగా వెంటాడుతున్న కార్మిక మానం-వనభోజనాల అభీషేషనీకీ ఆధారం దొరికింది.

రెడియో సైబు కలర్ టి.వి.

★ రిస్ట్రావ్ ప్రీగా పొందండి

కేవలం రూ. 300/- లకే అత్యుత్తమమైన జపాన్ మోడల్ 8 సం.లు గ్యారంటీ మా సింక్రుముద్వారా కేవలం రూ. 300/- లకే లభ్యం. పోస్టేజి అదనం.

AJAY TRADING COMPANY (A)
P.O. LALBIGHA (GAYA)

జపాన్ మోడల్ 8 టారు లవాలర్

MARSHAL ZORO
RS. 175/-
పోస్టల్ ఛార్జీలు అదనం

50 షాట్లు
ఉచితం

BULLET ZORO
RS. 270/-
పోస్టల్ ఛార్జీలు అదనం

★ రిస్ట్రావ్ ప్రీగా పొందండి
★ లైసెన్స్ అవసరం లేదు
★ పిల్లలకు అపూర్వమైన బహుమతి
★ మహిళలకు ఆత్మరక్షణ కొరకు

మార్షల్ జోరో మరియు బుల్లెట్ జోరో తుపాకులు మీకు పూర్తి రక్షణనిస్తాయి. పిన్సికం కొరకు, డ్రామోల్, ఫూటింగ్ లకు, ప్రయాణాలలో మరియు జంతువుల బారి నుండి రక్షించుకోవడానికి పొగలు విరజిమ్ముతూ స్ట్రీల్ తుపాకి. వెంటనే మీ ఆర్డర్లను పంపించండి.

JANTA TRADERS (J)
P.O. LALBIGHA (GAYA)

10-1-97, ఆంధ్రప్రదేశ్ సచివ్రాశానం